

РЕШЕНИЕ

№ 1871

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **14134** по описа за **2019** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

С касационна жалба Столична община /СО/, чрез процесуален представител Д.Ц. е оспорила решението на Софийски районен съд /СРС/, постановено по нахд № 1978/2015 г., НК, 9 с-в, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 235366/2014 от 04.07.2014 г., издадено от заместник-кмет на СО, с което на В. Г. С., на основание чл.53 и чл.13, б.“б“ от ЗАНН е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл.18, т.1 и чл.35, ал.1 във вр. с чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/.

Касаторът прави оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на решението. Счита, че нарушението е доказано и моли обжалваното решение да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 11.10.2019г. по нахд № 1978/2015г. по

описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Деянието, за което е издадено наказателното постановление е извършено на територията на [населено място], при което положение териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

АУАН е съставен на 23.06.2014г., за извършено нарушение от наказаното лице – ответник по касация на същата дата. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП с дата 04.07.2014 г. Постановлението е обжалвано.

Районният съд се е произнесъл с решение от 11.10.2019г. по образуваното административно наказателно производство. В хода на производството пред СРС е изтекла предвидената в закона абсолютна давност. Към момента на разглеждане на настоящото касационно производство и постановяване на това решение, този факт не е променен. Поради това касационният съд намира, че следва да изложи аргументи само за прилагането на института на абсолютната погасителна давност и аргументи относно изтичането ѝ.

Във връзка с давността ЗАНН дава конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влезнал в сила административно наказателен акт /чл.82 от ЗАНН/ и в разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН за административно наказателното производство в частта, която се развива пред административно наказващия орган. За съдебната фаза на административно наказателното производство изрична уредба в ЗАНН не се съдържа. По силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН, в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност по НК.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл.79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Съобразно разпоредбата на чл.80 ал.1 т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл.81 ал.3 от НК е предвидила абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80 ал.1 от НК, а в настоящия случай т.5 на чл.80, ал.1 от НК. Следователно в конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл.80 ал.3 от НК.

В конкретния случай нарушението е извършено на 23.06.2014 г. и абсолютната

давност съобразно дейвалите по време на извършването му разпоредби е изтекла на 23.12.2018 год., т.е. в хода на производството пред СРС, преди постановяване на обжалваното решение на 11.10.2019г..

За това дали е изтекла абсолютната давност за преследване на извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно. В този смисъл обжалваното решение, с което е отменено НП е правилно и по тази причина следва да бъде оставено в сила.Касационната жалба е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

Оставя в сила решение от 11.10.2019г., постановено по нахд № 1978/2015 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9-ти с-в.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.